

Sermayenin saldırılarına karşı mücadeleye!

Bugün kapitalist sistemde bir felaket diğeri takip ediyor. Krizin bir sonucu olarak militarizm tırmanıyor, savaş tehlikesi büyüyor. Gazze'deki savaş, bize kapitalizmin barbar yüzünü en açık şekilde göstermiştir. Ukrayna'daki savaşla ilgili "Batılı değerler", "kurallara dayalı uluslararası düzen" ve "insan haklarının dokunulmazlığı" gibi söylemler de emperyalistlerin tiksindirici yalanlarıdır. Emperyalist hegemonya savaşı ve emperyalist çıkarlar uğruna, Ukrayna halkı, savaşın ve katliamların içine sürüklendi. İsviçre de bunu destekledi. Gazze ve Ukrayna'daki savaşlar, kapitalizmin dünya çapında körüklediği barbarlığın sadece iki örneğidir. Dünyanın bir çok yerinde gerici savaşlar ve iç savaşlar yaşanıyor. NATO tarafında yeni bir dünya savaşı kışkırtılıyor.

Ekonomik krizin bir diğeri sonucu da sermayenin işçi sınıfına karşı saldırısının giderek artmasıdır. Çoklu krizlerin ve Ukrayna gibi emperyalist savaşların ve silahlanmanın yükleri çalışanlara fatura ediliyor. Ücretler sürekli eriyorken her şey pahallaşıyor. Sendikaların bildirdiğine göre 2020 yılından bu yana fiyatlar ortalama yüzde 8 arttı. Son üç yıldır üst üste düşen reel ücretler ise daha da düşüyor. Fiyatlar arttıkça ücretler değer kaybediyor. İşçi ve emekçilerin emeklilik hakkı da saldırı altındadır. Kadınlarda 64 olan emeklilik yaşı 65'e çıkarıldı. Bu işçi sınıfına yönelik bir saldırıydı ve emeklilik yaşının daha da yükseltilmesi tartışılıyor. Emeklilik maaşı ise zaten düşük. Şimdi yeni bir saldırı kapıda. 22 Eylül'de emeklilik fonu reformu oylamaya sunulacak. Amaç, fona daha fazla para yatırmak ve emeklilik fonundaki emeklilik maaşlarını ise daha da azaltmaktır.

Sağlık ve eğitim koşulları da kâr hırsı ve kemer sıkma politikaları nedeniyle kötüleşiyor. Uzun çalışma saatleri, ağır çalışma koşulları ve düşük ücretler nedeniyle hemşirelerin neredeyse yarısı mesleği bırakıyor. Yanı sıra işyerlerinde ve hayatın her alanında cinsiyetçilik ve kadın-erkek eşitsizliği büyüyor. "Eşit işe eşit ücret" kadınların halen de en temel talebidir. Gençler arasında ise "Kaygı ve panik bozuklukları, umut ve gelecek eksikliğiyle el ele gidiyor." Zengin İsviçre'de her türlü sosyal kötülük büyüyor. Ücretler eriyor, toplu işten çıkarmalar artıyor, emeklilik yaşı yükseltiliyor, sağlık sigortası primleri artıyor. Gaz, elektrik, yakıt, gıda ve kira fiyatları patlıyor. İşsizlik ve yoksulluk büyüyor. İşçi sınıfı ve emekçiler sürekli yoksullaşılıyor, sosyal hakları gasp ediliyor ve ödediği bedeller ağırlaşıyor bir avuç asalak sürekli zenginleşiyor.

İktisadi ve sosyal saldırıların bir de siyasal boyutu var. Siyasal gericilik ağırlaşıyor, polis devleti uygulamaları olağanlaşıyor, siyasal hak ve özgürlüklerimiz gasp ediliyor. Öte taraftan kapitalistler, yabancıları kötülüklerin kaynağı olarak gösteriyor. Böylece yabancı düşmanlığı ve ırkçılığı kışkırtarak çeşitli ulustan işçileri birbirine düşman ediyor.

Kapitalizmin bize, kriz, savaş, faşizm, iklim felaketi, salgın hastalıklar, işsizlik, yoksulluk, ırkçılık ve faşizm dışında sunabileceği hiçbir şey yoktur. Bu soyut bir iddia değil, bilimsel bir gerçektir. Ve pratik tarafında da kanıtlanmış bulunmaktadır.

Çeşitli ulustan işçiler olarak bu sisteme karşı birleşmek, örgütlenmek ve mücadele etmekten başka bir çıkış yolu yoktur. Öyleyse sermayenin saldırılarına karşı, "İşçilerin Birliği, Halkların Kardeşliği" bayrağını yükseltelim.

BİR-KAR

3 Eylül 2024